

BAČKA B. KARDOŠOVÁ

TRAJA KAMOŠI

a FAKTICKÝ FANTASTICKÝ
VÝLET

ILUSTROVALA KATKA SLANINKOVÁ

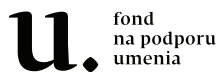
BABČA B. Kardošová

TRAJA KAMOŠI

a FAKTICKÝ FANTASTICKÝ
VÝLET

(*výlet je cesta za dobrodružstvom, napríklad cez prázdniny)

Projekt finančne podporil

Text © Barbora Kardošová 2019

Illustrations © Katarína Slaninková 2019

Slovak edition © Vydavateľstvo SLOVART, spol. s r. o., Bratislava 2019

Všetky práva vyhradené. Žiadna časť tejto knihy sa nesmie reprodukovat ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými, vo forme fotokópií či nahrávok, respektíve prostredníctvom súčasného alebo budúceho informačného systému a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu vydavateľa.

ISBN 978-80-556-3943-7

BABČA B. Kardošová

TRAJA KAMOŠI

a FAKTICKÝ FANTASTICKÝ
VÝLET

(*výlet je cesta za dobrodružstvom, napríklad cez prázdniny)

ILUSTROVALA
KATKA SLANINKOVÁ

slovart

Vám, Filipko a Tomáš, že nikdy nezabudnete na skvelého psieho kamoša Austina, aj tebe, Natálka, že myslíš na svoje morske prasiatko, pána Sardinku, ale aj tebe, Janko, a tvojej psej slečne Žužu, a tiež Tomáškovi a jeho kocúrovi Frodovi, no a všetkým vám, deti, čo ste mali, máte a budete mať fakticky fantastických kamošov, jasné, že aj tebe, Elča, a tvojej psej slečne Cile!

POSLEDNÝ DEŇ

Už som si myslel, že ten deň nikdy nepríde. Ale prišiel!
Môj úplne najobľúbenejší deň v škole je vždy ten posledný,
lebo ako hovorí doktor Hafling,

*každý koniec je vlastne
začiatok niečoho nového.*

A konkrétne posledný deň v škole znamená začiatok
fakticky fantastického a šialene dlhého obdobia, keď
netreba ráno vstávať do školy! Neverím, že existuje decko,
ktorému to ešte stále nedocvaklo, ale pre istotu to teda

napíšem aj sem. Začínajú sa letné **PRÁZDNINY**,
to je jasné.

Teda ak si odmyslím vysvečko, kvety pre všetky možné učiteľky, ako je naša dejepisárka, a ešte aj tie reči okolo toho. Keby som si mohol vybrať, prinesiem kvety iba našej biologikárke, lebo iba ona ma má úprimne rada a ešte ma aj niekedy pochváli. Lebo ja mám biológiu úplne najradšej. Lenže slečna Mliečna hovorí, že

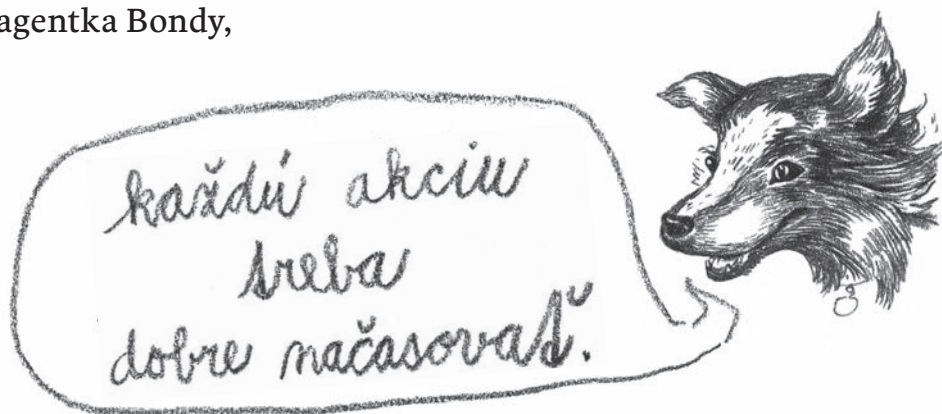

A aj učiteľky sú vlastne ženy. Osobne by som im radšej dával tie kvety iba na začiatku školského roka. Lebo nechápem, načo mi je dobré, že bude mať naša matikárka alebo dejepisárka celé prázdniny dlhodobo dobrú náladu, keď ju neuvidím. Teda nie že by som chcel, ale chápete.

CHÁPETE?

No nič. Kvety sa za vysvečko skrátka odjakživa vymieňajú a nič s tým nenarobíme. Keď som bol mladší,

liezlo mi to oveľa viac na nervy. Ale odkedy mám jedenásť, všeličo som sa naučil. Napríklad aj to, že poklad nemusí byť iba celý zo zlata (veď si prečítajte v mojom predchádzajúcom príbehu o fakticky fantastickom poklade). A ešte som sa naučil aj na záverečnú písomku z matiky a tatko bude v totálnom šoku, lebo budem mať na vysvečku z matiky ozajstnú **JEDNOTKU!!!** Zatiaľ je to tajné, lebo ako hovorí moja ďalšia kamoška, agentka Bondy,

A ona vie, čo hovorí. Je to bývalá šampiónka v psom športe agility a jej štarty na súťaži bývali vždy svetové!

Tak sa mi zdá, že som vám už spomenul svojich troch kamošov. Môže sa stať, že ste nečítali všetky fakticky fantastické zážitky, ako som ich spoznal a našiel si bunker a potom poklad a tak. Nevadí. Pokojne si ich môžete prečítať hocikedy potom. Teraz potrebujete vedieť iba toto: doktor Hafling je kôň, slečna Mliečna mačka a agentka Bondy je pes. Teda psia dáma, aby som bol presný. Ak s tým máte problém, tak je to iba váš problém. Lebo tí traja sú moji bohovskí a úplne najlepší kamoši. A keď máte radi zvieratá presne ako ja, určite vás poteší, že mám okrem

toho aj troch perfektných pieskomilov – presnejšie tri pieskomilie baby – Wifi, Nili a Didi. Tie mám normálne vo svojej vlastnej izbe.

No aby som nezabudol na kobyľku Martu! Tá zostala u nás bývať, odkedy neodišla s cirkusom! Teda nie u nás doma v obývačke alebo v kuchyni. Jasnačka, že by sa nezmestila cez dvere, aj keď má fakt dobrú postavu. Asi aj preto si kobyľka Marta a doktor Hafling, ako sa vraví, padli do oka. Normálne sa do seba zabuchli! Takže preto Marta neodišla s cirkusom, s ktorým k nám do dediny prišla.

CHÁPETE?

Tí dvaja sa odvtedy viac-menej aj tak zdržujú v našom lese a vonku, alebo si hrkútajú v našej novej záhrade, kde máme aj stajňu pre kone.

Okrem toho mám aj dvoch bratov a jednu úplne novučičkú sestru. Narodila sa v máji, tak je zatiaľ celkom malililililinká, ale hrozne srandovne sa smeje.

Aj dnes ráno sa zobudila a hneď sa smiala tak nahlas a schuti, ako keby aj ona cítila, že od zajtra máme všetci prázdniny! Musel som sa k nej pridať, lebo som si hneď predstavil, ako sa aj tatko bude smiať, keď si prečíta moje vysvečko! On fakticky nič netuší o tej mojej jednotke z matiky! No nič, bežím do školy, čo sa vlastne ani nedá. Som ovešaný kyticami, ktoré som už spomínal. Vôbec by

som sa nečudoval, keby spolu so mnou priletelo do školy aj stádo včiel, čmeliakov a iných milovníkov kvetov. Už aby bol večer!!!

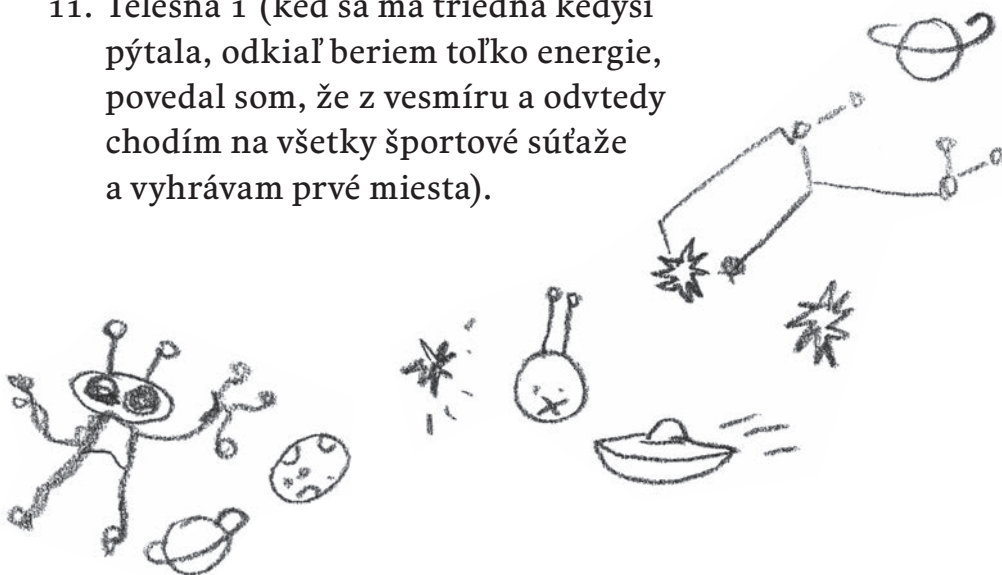
ZOZNAM MOJICH ZNÁMOK

1. Matika **1!!!** (možno nakoniec pôjdem v tatkových šlapajach na matematicko-fyzikálnu fakultu a budem jeho najobľúbenejší syn).
2. Slovenčina 2 (stavím sa, že s ňou má každý problémy, aj dospelí, lebo slovenská gramatika sa skrátka **NEDA'** naučiť).

3. Angličtina 1 (tu je dôkaz, že NORMÁLNY jazyk sa viem naučiť).
4. Informatika 1 (počítače pozná už malé decko).
5. Dejepis 2 (keby som si mal zapamätať všetky dôležité dátumy z minulosti, praskne mi hlava).
6. Geografia 2 (*(slepí mapy by som zrušil).*)
7. Biológia 1 (bez komentára, lebo tá ma baví).
8. Etika 1 (pohodička).
9. Výtvarná 1

(bez problémov kreslím aj na iných rodinách).

10. Hudobná 2 (nemôžem za to, že nemám sluch ako môj starší brat Paťo! Jeden klavirista v rodine úplne stačí).
11. Telesná 1 (keď sa ma triedna kedysi pýtala, odkiaľ beriem toľko energie, povedal som, že z vesmíru a odvtedy chodím na všetky športové súťaže a vyhrávam prvé miesta).

12. Ešte som zabudol, že aj moje správanie som si udržal na jednotku, aj keď som to mal nahnuté.

13. A mám aj pochvalu
sredným učiteľom !!!

VYMEŇENÁ
SLEČNA MLIEČNA

Posledný deň v škole má ešte jednu výhodu. Trvá iba do desiatej ráno. Čiže nemusím nasilu obedovať v jedálni a ani som neobedoval. Daroval som svoj obed tučnej Bejke a celkom som sa tešil, ako sa tučkovia potešia a dajú mi tak pokoj. Lebo podľa toho, čo spomínal tučný Fero cez prestávku, čakajú ich cez prázdniny fakt ťažké časy. Aspoň tučného Fera a Bejku určite. Ich rodičia sa totiž na poslednom rodičku dohodli, že tých dvoch zase pošlú na špeciálny ozdravovací liečebný pobyt. A pretože minulé leto už to spolu zažili, vedia, že ich tam nič dobré nečaká. Aspoň nič dobré na jedenie určite nie. Lebo ten pobyt je niečo ako diéta. Raz niečo také skúšala mama s tatkom a nezabudnem, ako strašne som sa zľakol, keď som sa šiel

v noci vycikať. Tatko totiž tajne jedol v špajzke klobásku
a úplne ma cestou na záchod vyľakal.

A mama bola stále hrozne nervózna. Nedalo sa to s ňou vydržať. Aj úplná hovadina ako fľak na obruse alebo moje špinavé tenisky ju tak nahnevali, že som bol vtedy normálne rád, že mama nechodí ozbrojená. Našťastie to netrvalo dlho. Lebo si to sami vymysleli, tak si to aj sami zrušili. Tú diétu. Ale tučkovia to majú iné. Tým to vymysleli rodičia. A to znamená, že to pre nich nebude vôbec žiadna zábava. Tučkovia skrátka milujú veľa jesť, a to im v takomto tábore určite nedovolia.

Mal som teda bohovský pocit, že mám skvelé vysvečko, pochvalu od triednej a ešte som aj potešil svojich tučných kamošov. Lebo ja ich mám celkom rád. No fakticky. Vždy mi pomôžu zjesť všetko, čo mi nechutí. A mne toho teda dosť nechutí. Lebo život skrátka nie je iba o palacinkách, ryžovom nákype a nutele, no. Je aj o prívarkoch, gulášoch, rizotách a kadejakých hnusných polievkach, v ktorých radšej ani nechcete vedieť, čo pláva.

Ja skrátka nemám rád, keď do jedla nevidím, keď je celé spolu zamiešané a podobne. Dúfam, že mi rozumiete.

A tak som si celý šťastný vykračoval domov a jasnačka, že som si to strihol cez les. Mal som kopec času a normálne som cítil, že toto už sú vlastne prázdniny! Lebo veď už nič iné ako toto zajtra nebude. Ani pozajtra. Ani o mesiac! Chápete?

Slnko fantasticky svietilo, čo mám fakticky rád,

lebo lebo je LETO!

V lete si len natiahneš tričko a kraťasy a nemusíš nič riešiť. A v mojom bunkri bol príjemný chládoček, ako vždy. Vytiahol som si teda rybársku stoličku a rozbalil čokoládu od triednej. Teda to, čo z nej zostalo. Lebo ja som vedel, že keď si tučkovia všimnú, že mi triedna dala nejakú čokoládu, budú ma otravovať, kým im z nej nedám. Tak som si ju na záchode šikovne strčil dovnútra košeľe a tučkovia mi uverili, že som ju sám rýchlo zjedol. Hneď potom som im ale daroval ten môj obed, takže všetko bolo v poriadku. Teda až na tú moju košeľu. Cestou do bunkra sa mi totiž čokoláda pod košeľou začala topiť, a tak mi z nej zostala len niečo ako čokoládová nátierka s kúskami orieškov na bruchu.

„Čo je napísané, to mačka nevylíže!“ ozval sa zrazu celkom pri mne známy hlas.

Slečna Mliečna si obzerala moje vysvedčenie, ktoré som položil na bezpečné miesto v machu pod stromom, aby sa mi nezašpinilo. Slečna sa spokojne pod fúzy usmievala a nahlas pritom priadla.

„Navedel som, že vieš aj čítať,“ povedal som, lebo fakt ma to prekvapilo.

Slečna Mliečna prudko zodvihla hlavu od môjho vysvedčenia a prederavila ma takým ostrým mačacím pohľadom, že sa čokoláda na mojom bruchu a na košeli začala topiť ešte rýchlejšie.

„To nemyslíš vážne, Juraj Králik! Dovoľ, aby som ti pripomenula, že jednotku z matematiky máš aj vďaka mne, lebo práve **JA** som ťa kedysi naučila, ako sa zlepšiť v logickom myslení! Alebo si už zabudol?“ prskala a syčala slečna Mliečna a neprestávala ma hypnotizovať tými svojimi prižmúrenými očami.

„No veď to nie. Teda vlastne áno. No. Jasnačka, že si ma to naučila ty, len som fakticky netušil, že vieš aj čítať,“ priznal som sa ešte raz bez mučenia a oblizol som si všetky čokoládové prsty.

Moja mačacia kamoška bola raz-dva pri mne, ale netvárila sa o nič milšie ako pred chvíľkou.

„Takže ty si myslíš, že som si všetky tie logické úlohy, ktoré som ti doteraz dávala, že som si ich akože vymyslela?! To akože fakt? To ti nikdy nedošlo, že žijem

s profesorom matematiky Eugenom Množinom, ktorý má celý dom preplnený matematickými knihami, skriptami a zošitmi?“

Moja fantastická nálada sa začala strašne rýchlo zmenšovať. Úplne ako ten obrovský balón, čo v cirkuse Adamko vyfučali dvaja klauni a ohromne sa na tom smiali, že ako rýchlo lieta, až je celkom malý. Lenže mne sa teraz vôbec nechcelo smiať, hoci ešte pred chvíľou sa mi chcelo. Nevedel som, čo mám nahnevanej slečne Mliečnej povedať, a tak som jej ponúkol čokoládu.

„Čokoládu? Zbláznil si sa? A ešte takú roztopenú? No fuj!“ zaprskala slečna Mliečna a urazene vyskočila na strom.

„Na jedlo sa nehovorí fuj.“

upozornil som ju, lebo to ma kedysi naučil divný dedko, čiže inžinier Sova. A on je nenormálne múdry a ešte je aj dobrý v kuchyni, ten Laurin dedko. Varí a pečie šialene chutné jedlá a preto aj vie, že na žiadne jedlo sa nehovorí fuj.

„Lebo to, že niečo náhodou tebe nechutí, neznamená, že to inému tiež nechutí, aby si vedela,“ dopovedal som už trochu nahnevane a odhryzol som si pekne veľký kus čokolády.

Lenže slečna Mliečna mi už neodpovedala. Zmizla bez rozlúčenia. Nechápal som ani trochu, čo sa to s ňou deje. Bola ako vymenená!